

SLATINA, FARA S FILIÁLNÍM KOSTELEM VE STARÉ VSI

(STAV K ROKU 1859)

Tato kurácie¹ leží zčásti na Moravě a zčásti ve Slezsku - speciálně farní obec Slatina je moravskou enklávou, ležící $\frac{3}{4}$ míle západně od Bílovce.

Přifařené vesnice na Moravě: Ohrada ($\frac{3}{4}$ hodiny cesty západně), Karlovice ($\frac{3}{4}$ hodiny cesty severovýchodně) a Nový svět (půl hodiny cesty východně).

Přifařené vesnice ve Slezsku: Výškovice s excurendo školou² hodinu cesty severně, Tísek s excur. školou hodinu cesty severovýchodně, Bravinné s excur. školou a osadami Horní a Dolní Nový Dvůr $\frac{3}{4}$ hodiny cesty jihozápadně a Stará Ves s filiálním kostelem³ a školou $\frac{3}{4}$ hodiny cesty jižně. Duchovní správa: je zvláště v zimě velmi náročná, protože do přifařených vsí vede sedm cest, které jsou velmi kopcovité, a každá z nich o sobě je špatně schůdná.

Počet duší: 3489 katolíků moravského a německého jazyka a 16 Židů. 470 dětí školou povinných. Škola ve Slatině byla po požáru roku 1811 patronem znovuvybudována, stejně tak i škola ve Staré Vsi, která dostala roku 1853 novou střechu. Obec Bravinné dala roku 1854 k dispozici budovu školy a obec Tísek pronajala vlastní budovu.

Patron: majitel statku Slatina, Raimund rytíř von Manner.

Farář: od 11. září 1850 P. Anton Umlauf, narozen roku 1808 v Petrovicích (u Bruntálu), vysvěcen 1834. Jeden kooperátor⁴.

Farní kostel Nanebevzetí Panny Marie stojí na hřbitově na nejvzdálenějším⁵ konci vesnice, u cesty a na kopci, takže je vidět až ze vzdálenosti dvou mil. Toto umístění je pravděpodobně to jediné, co si zachoval ze své starobylosti.

¹ Místní duchovní správa prováděná kaplanem, v podstatě „menší fara“.

² Škola zřízená v obci, kde není fara – kněz zde dochází z farní obce.

³ Kostel, který není hlavním kostelem farnosti.

⁴ Pomocný kněz.

⁵ Myšleno nejvzdálenější konec od středu vesnice.

Je to kvůli opravám po velkém požáru roku 1700, kdy se roztavily zvony a kvůli požáru na Letnice roku 1811, kdy z něj zůstaly stát jen obvodové zdi. Od té doby byl úplně přestavěn. Konkrétně patron s podporou přifařených obcí mezi lety 1811 a 1814 vše obnovil a rozšířil presbytář do jeho předchozích rozměrů: délka pouze 7 sáhů a 3-5 loktů, ale šířka 5 sáhů.

Poté byly tři oltáře vyzdobeny malbami. Vpravo je obraz sv. Anny, vlevo (na straně ke kapli) obraz sv. Jana Nepomuckého, oba od Ignáce Frommela z Fulneku. Největší je krásně namalovaný oltářní obraz Panny Marie od Roberta Thayera z Vídně, na dřevě, 9 loktů vysoký a 7 loktů široký, kopie sixtinské Madonny od Rafaela Sancia v pozlaceném rámu. Předchozí oltářní malba byla z roku 1744 od Eliáše Herberta z Fulneku. O dalších malbách, které tu oltářní tehdy jistě doplňovaly nad dřevěnými lavicemi pro sbor, nad oratoří, na velmi poškozené staré dřevěné křtitelnici a nad kazatelnou bohužel nejsou zprávy.

Na 12 sáhů (21 metrů)⁶ vysoké věži jsou tři zvony o váze tři, jeden a půl slezského centýře (159, 53 a 27 kg)⁷. Prostřední z nich byl ulit roku 1615 zvonařem Ondřejem Borkovským z Borkova na zakázku paní Heleny z Vrbna.

Na obezděném hřbitově byla ještě roku 1809 tehdy již nepoužívaná kaple, jeden a půl sáhu (2,6 m) dlouhá i široká, s kousky oltáře a obrazem dvanácti apoštolů, kde se dříve slavily mše za účasti velkých davů lidí. Nyní už není nikde zmiňována.

Zpracoval a přeložil z publikace Topografie Řehoře Volného Jan Fryčka.

⁶ Jeden slezský sáh = 1,735 m.

⁷ Jeden centnýř = 53 kg.